

drage til at faa en bedre Tro til den nuværende Ordning, naar man kender Historierne med Korn, Meyer, Borelli og „smukke Petersen“. I de sidste Dage have vi jo ogsaa set ubyggeelige Glimt fra den Side. Jeg mener: Lad os derfor blive fri for Sædelighedspolitiet. Lad os prøve paa at rejse Folket moralsk og saa holde Orden i Gaderne og paa offentlige Steder, saa godt vi kunne. Saa tror jeg nok, at Københavnerne skulle komme fra det lige saa vel som det øvrige danske Folk. Jeg tror ikke, de ere daarligere end de andre. Maa jeg saa tilsidst sige, at det umuligt kan forsvares, og jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem for 7de Kreds vil lægge sig i Selen derfor, at der fra Kirkens Side ikke leffes med den Slags. Det er fra Kirkens Side, fra Guds Side set en Brøde, der maa arbejdes imod og advares imod og peges paa. Jeg vil derfor ogsaa gerne sige, at jeg som Kristen maa protestere imod, at vi i nogen som helst Henseende gaa med til at løvbeskytte Utugt. Vi kunne straffe den, hvis den øves paa forargelig Maade paa offentlig Gade, men vi maa under alle Omstændigheder moralsk tage Afstand fra den baade som Menneske og som Kristen. Jeg vil derfor haabe, at denne Sag vil blive tagen op baade af den højtærede Justitsminister og det høje Ting med noget af den samme Varme, som der over hele Landet findes for denne Sag. Landet ligesom staar og venter paa, at vi skulle skaffe os af med det. Enhver Fader og Moder er bange for at sende sine Børn her ind til København, men Børnene ville her ind og skulle maaske ogsaa for deres Uddannelses Skyld her ind. Forældrene sidde ængstelige og tænke paa, hvilke Farer Børnene gaa i Møde her inde. Jeg vilde gerne, at vi ligesom Folketinget skulde svare: Vi skulle gøre, hvad vi kunne og ikke slippe denne Sag, før den er inde i en Gænge, som vi kunne være saa nogenlunde glade ved, saa nogenlunde betryggede ved for Fremtiden og føle vor Samvittighed befriet ved. Men saa længe vi blive ved at holde paa den lovordnede Prostitution, kan jeg for mit Vedkommende ikke have er ren Samvittighed.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Jeg skal ikke komme ind paa en Imødegaelse af de Udtalelser, vi hørte af det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olesen). Det falder ogsaa væsentlig sammen med, hvad der tidligere er blevet udtalt her i Salen. Jeg vil ogsaa her advare imod, hvad jeg vistnok ogsaa advarede

imod, da jeg første Gang havde Ordet, nemlig at forveksle det Spørgsmaal, som her foreligger, om en Kontrol med Utugtserhvervet, med det andet Spørgsmaal: hvad der overhovedet kan gøres for at forhindre Usædelighed og Utugt. Men jeg vil blot henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Betænkning, som er bleven afgiven af den Kommission, jeg tidligere omtalte, og som blev nedsat i 1896 angaaende en Prøvelse af de gældende Bestemmelser med Hensyn til Prostitutionen i København. Denne Betænkning indeholder nemlig en Del Oplysninger, som ere af Vigtighed, naar man vil sætte sig ind i denne Sag og danne sig en Mening derom. Det ærede Medlem sagde, at København var den eneste Storstad, som kendte til Kontrolsystem med Utugtserhverv, men det er en stor Misforstaaelse, og det ærede Medlem vil ved at sætte sig ind i denne Betænkning se, at et saadant Kontrolsystem findes i saa godt som alle Storstæder udenfor England og Norge. Det ærede Medlem sagde endvidere — saaledes forstod jeg ham i alt Fald — at der i København var 5—6,000 Kvinder, som ernærede sig ved Utugt, og saa kunde det ikke nytte meget at indskrive 600 Kvinder. Dette Tal er ganske sikkert ogsaa urigtigt. Jeg vil der henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Beretning, som findes i Betænkningen, fra vedkommende Politinspektør i København. Han opgør Tallet paa de Kvinder, som drive skjult Prostitution, altsaa Kvinder, der ikke ere indskrevne men drive Prostitution alligevel, til 600, altsaa til det samme, som de indskrevne Kvinders Antal lyder paa, men dette Tal er jo langt borte fra de 6,000, som det ærede Medlem anførte. Noget ganske andet er det, at dermed er der naturligvis ikke givet Tallet paa de løsagtige Kvinder i København; det er meget større. Men man skal huske vel paa, at løsagtige Kvinder have vi hele Landet over og i alle Byer. Det have de Herer., som ere Repræsentanter for Landet, ogsaa i deres Landdistrikter. Det kunne de let overbevise sig om, de behøve blot at se efter i Statistisk Tabelværk, hvor mange uægte Børn, der blive fødte her i Landet.

Olesen: Jeg vil kun svare den højtærede Justitsminister, at denne lille Pjese har jeg læst, men naar jeg nævnte dette Tal 6,000, saa er det, fordi det er et Tal, som man ser i saa mange Beretninger, og jeg har ikke set rettere, end at det er